

Bij het thema:

Het is nu echt herfst. De bladeren zijn voor het grootste deel al gevallen.
Ik las een gedicht van Kris Gelaude, waarin allerlei aspecten van het leven in de herfst aan de orde komen.

In de weemoed van de herfst
zitten alle kleuren
van de lente en de zomer.
En het zacht vermoeden
dat er na de winter
iets ondenkbaar nieuws kan komen.

Laat maar vertragen,
Laat maar vervagen.
Laat maar verkleuren,
Laat maar gebeuren.
Soms moet een mens zijn oude huid afwerpen
om klaar te zijn voor wat er komt.

Zullen we maar
de innigheid bewaren
van wat ons verrukt heeft
en ontwapend.
Zullen we maar
met zorg omringen
wat ons allemaal
wordt toevertrouwd.
Zullen we maar
deemoedig leren
dat ook afscheid nemen
mooi kan zijn.

Wat betreft het afscheid nemen, daarbij worden we in november extra bepaald met allerlei vieringen rond Allerzielen. Het kan heel troostend zijn, als de naam van je verloren dierbare genoemd wordt.

Dat wij hen blijven noemen
naam voor naam.
En dat gemis
geen leegte is
maar levende herinnering
die als een sterrenhemel
boven ons blijft schijnen.

Muziek

- *Songe d'Automne (Dream of Autumn) Archibald Joyce, RTE Concert Orchestra, Andrew Penny)*
[Archibald Joyce - Dream Of Autumn - YouTube](#)
- *Kosketa minua Henki....gezongen door Samuli Edelman.*
<https://www.youtube.com/watch?v=UzPjDxQljU8>
De Nederlandse vertaling is te vinden in het Liedboek nr.695 Heer raak mij aan met uw adem

Zegenwens om voor jezelf en / of anderen te lezen:

*Dat het licht van de Eeuwige je pad zal beschijnen,
je de weg wijst die je mag gaan.*

*Dat zijn liefde je zal verwarmen,
je in zijn gloed naast de ander mag staan.*

*Dat zijn vreugde je kracht zal zijn,
bij alles wat je hoort en ziet.*

*Dat zijn vrede je zal omarmen,
ook in momenten van verdriet.*

*Zo zegene je de Eeuwige:
Ga met God en Hij zal met je zijn.*